Att. Anton Høj Jacobsen

Skatteministeriet har ikke bemærkninger til Lovsekretariatets udkast til forslag til lov om ændring af lov om valg til Folketinget (ref. 16-000775-3).

Med venlig hilsen

Thea Halse
Chefkonsulent
Person og Pension

Tel. +45 72 37 17 42
Mail TH@skm.dk

Skatteministeriet

Skatteministeriet/Ministry of Taxation
Nicolai Eigtveds Gade 28
DK 1402 - København K

Mail skm@skm.dk
Web www.skm.dk

Udvalget for Forretningsordenen 2016-17
L 106 Bilag 1
Offentligt

Kære Anton

Som oplyst telefonisk afgiver Rigsrevisionen ikke bemærkninger til dette udkast til lovforslag, da lovforslaget ikke vedrører vores revisionsområde.

Med venlig hilsen

Britt Scherfig
Chefkonsulent

RIGSREVISIONEN

Landgreven 4
DK-1301 København K

Tlf. +45 33 92 84 00
Dir. +45 33 92 84 26

bsc@rigsrevisionen.dk
www.rigsrevisionen.dk

DATATILSYNET

Folketinget Lovsekretariatet
Christiansborg
1240 København K

Sendt til: anton.hoj.jacobsen@ft.dk, anja.brokholt@ft.dk og lov@ft.dk med kopi til jm@jm.dk

5. december 2016

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-mail
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2016-119-0006
Sagsbehandler
Cathrine E Sørensen
Direkte 3319 3229

Vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om valg til Folketinget

Ved e-mail af 7. november 2016 har Folketinget, Lovsekretariatet anmodet om Datatilsynets eventuelle bemærkninger til ovennævnte lovforslag.

Udkastet giver ikke Datatilsynet anledning til bemærkninger.

Kopi af dette brev er sendt til Justitsministeriets Lovafdeling til orientering.

Med venlig hilsen

Cathrine Engsig Sørensen

Folketingets Lovsekretariat

Udbetaling Danmark har ingen bemærkninger til det fremsendte udkast til forslag til lov om ændring af lov om valg til Folketinget.

Venlig hilsen
Helle Wheatley Enkelund

Udbetaling Danmark ·
Specialkonsulent · KUDU Stat HI
Direkte nummer 4831 3314
E-mail HEE@ATP.DK

ATP · Kongens Vænge 8 · 3400 Hillerød
Telefon +45 70 11 12 13 · www.atp.dk · CVR-nr. 43405810
Følg ATP Koncernen på Facebook · LinkedIn

Modst., j.nr. 2016-7400-0004

Til Folketingets Lovsekretariat.
Folketingets Lovsekretariat har den 7. november d.å. suppleret med mail af 1. december 2016 sendt udkast til forslag til Lov om ændring af lov om valg til Folketinget *(Ændring af folketingsmedlemmernes vederlæggelse og pensionsforhold som opfølgning på Vederlagskommissionens anbefalinger m.v.)* til høring bl.a. i Moderniseringsstyrelsen.
Efter gennemgang af lovforslaget skal Moderniseringsstyrelsen

- anbefale Folketingets Administration at ændre navnet 'folkepensionsalderstillæg' til 'under-folkepensionsaldertillæg' (UFP-tillæg), da tillægget jo netop falder væk ved folkepensionsalderen
- bemærke, at UFP-tillægget (eller et ½ UFP-tillæg) for en tjenestemands-pensionist indgår i beregningsgrundlaget for det livsvarige førtidspensionsfradrag,
  og denne del af fradraget falder ikke væk, når tillægget falder væk ved folkepensionsalderen
- bemærke, at ændringsloven til ministervederlagsloven træder i kraft 1. april 2017 (og ikke dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende)
- henlede opmærksomheden på en skrivefejl i 2. afsnit i § 1, pkt. 20

Til orientering vedlægges en udgave af lovforslaget med indføjede kommentarer.
Mvh
Lene Larsen
Jura og Pension
Moderniseringsstyrelsen
LLA@modst.dk
T 33 92 89 78

FOLKETINGET

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om valg til Folketinget

(Ændring af folketingsmedlemmernes vederlæggelse og pensionsforhold som opfølgning på Vederlagskommissionens anbefalinger m.v.)

§ 1

I lov om valg til Folketinget, jf. lovbekendtgørelse nr. 416 af 12. maj 2016, som ændret ved § 22 i lov nr. 628 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. *§ 108, stk. 2,* affattes således:
"*Stk. 2.* Grundvederlaget udgør 638.351 kr. årligt (31. marts 2017-niveau). Grundvederlaget reguleres én gang årligt pr. 1. april med samme reguleringsprocent som ministres grundvederlag, jf. lov om vederlag og pension m.v. for ministre."

2. I *§ 108, stk. 3,* ændres "kr. 45.000" til: "60.984 kr.", og "kr. 60.000" til: "81.312 kr."

3. *§ 108, stk. 5,* affattes således:
"Beløbene i stk. 3 er angivet i oktober 2015-niveau. Omkostningstillægget reguleres efter reglerne i § 109 a, stk. 12, 3.-5. pkt."

4. I *§ 109, stk. 2, 4. pkt.*, ændres "12 måneder" til: "6 måneder".

5. I *§ 109, stk. 4, 1. pkt.*, ændres "100.000 kr." til: "135.930 kr. (31. marts 2017-niveau)."

6. I *§ 109, stk. 8, 1. pkt.*, ændres "20.000 kr." til: "27.105 kr.", og "100.000 kr." til: "135.524 kr."

7. *§ 109, stk. 8, 4. pkt.*, affattes således:
"Beløbene i 1. pkt. er angivet i oktober 2015-niveau og reguleres efter reglerne i § 109 a, stk. 12, 3.-5. pkt."

Ref. 15-001042-35

8. I *§ 109, stk. 4, 2. pkt.* ændres "efter § 109 a, stk. 12." til: "på samme måde som grundvederlaget, jf. § 108, stk. 2, 2. pkt."

9. I *§ 109 a, stk. 1,* indsættes som *2. pkt.:*
"Endvidere stiller Folketinget efter anmodning vederlagsfrit en bolig til rådighed for hver tingsekretær."

10. I *§ 109 a, stk. 4, 2. pkt.,* ændres "50.000 kr." til: "75.698 kr."

11. I *§ 109 a, stk. 5,* ændres "20.000 kr." til: "30.280 kr."

12. I *§ 109 a, stk. 5, nr. 2,* ændres "supplerende bolig, og" til: "supplerende bolig,".

13. I *§ 109 a, stk. 5, nr. 3,* ændres "Præsidiet." til: "Præsidiet, og".

14. I *§ 109 a, stk. 5,* indsættes som *nr. 4:*
"4) en tingsekretær, som får stillet en bolig til rådighed efter stk. 1, 2. pkt., hvis vedkommende ellers ville være berettiget til en bolig efter stk. 2."

15. *§ 109 a, stk. 12,* affattes således:
"*Stk. 12.* Beløbene i stk. 4 og 5 er angivet i oktober 2015-niveau. Beløbet i stk. 4 reguleres med den samme procentvise ændring (1 decimal) som den procentvise ændring i forbrugerprisindeksets boligpost i forhold til juli 2015. Beløbet i stk. 5 reguleres med den samme procentvise ændring (1 decimal) som den procentvise ændring i det samlede forbrugerprisindeks i forhold til juli 2015. Reguleringer sker på grundlag af indeks for januar og juli for tidsrummene 1. april-30. september og 1. oktober-31. marts. Første regulering foretages pr. 1. april 2016.

16. I *§ 110, stk. 1,* ændres to steder "efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v." til: "folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension".

17. I *§ 110, stk. 1, 4. pkt.,* ændres "Helbredsnævnet" til: "Nævnet for Helbredsbedømmelser i Tjenestemandssager".

18. I *§ 110, stk. 1,* indsættes som *5. pkt.:*
"Udvalget for Forretningsordenen kan fastsætte regler om kriterier for bevilling af pension efter 3. pkt."

19. *§ 110, stk. 3,* affattes således:
"*Stk. 3.* Et tidligere folketingsmedlem kan vælge at få egenpensionen efter stk. 1 og 2 udbetalt før folkepensionsalderen, dog tidligst fra vedkommendes pensionsudbetalingsalder, jf. pensionsbeskatningslovens § 1 a. Der ydes i så

fald, indtil den pågældende når folkepensionsalderen, et tillæg, der for hvert medlemsår udgør 1/20 af det i tjenestemandspensionslovens § 6, stk. 3, til enhver tid gældende tillæg. Ved udbetaling mindre end 2 år efter pensionsudbetalingsalderen udgør tillægget dog kun det halve heraf. Endvidere fratrækkes varigt et førtidspensionsfradrag, jf. stk. 4.
Stk. 4. Førtidspensionsfradraget udgør følgende procentandele af pensionen efter stk. 3, 1. og 2. pkt., jf. stk. 1 og 2:
1) Ved udbetaling under 1 år efter pensionsudbetalingsalderen 17 pct.
2) Ved udbetaling fra 1 år indtil 2 år efter pensionsudbetalingsalderen 14 pct.
3) Ved udbetaling fra 2 år indtil 3 år efter pensionsudbetalingsalderen 6 pct.
4) Ved udbetaling fra 3 år indtil 4 år efter pensionsudbetalingsalderen 5 pct.
5) Ved udbetaling fra 4 år indtil 5 år efter pensionsudbetalingsalderen 4 pct. 6) Ved udbetaling fra 5 år indtil 6 år efter pensionsudbetalingsalderen 3 pct.
7) Ved udbetaling fra 6 år indtil 7 år efter pensionsudbetalingsalderen 1 pct."
Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

20. I *§ 126 f, stk. 2,* indsættes to steder efter "§ 110, stk. 3,": "jf. lovbekendtgørelse nr. 416 af 12. maj 2016,".

Kommenterede [LLa1]: Betyder denne ændring, at UFP-tillægget gælder for alle, hvis pension udbetales før folkepensionsalderen ??

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.
Stk. 2. Regulering af grundvederlaget for folketingsmedlemmer og af beløbet, op til hvilket der ikke sker modregning i de første 12 måneder af et folketingsmedlems eftervederlagsperiode, efter § 108, stk. 2, 2. pkt., og § 109, stk. 4, 2. pkt., i lov om valg til Folketinget som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1 og 8, sker første gang den 1. april 2017.
Stk. 3. § 1, nr. 4, har virkning for medlemmer, der vælges eller genvælges til Folketinget ved det førstkommende folketingsvalg efter lovens ikrafttræden eller senere. For medlemmer, der udtræder af Folketinget ved det førstkommende folketingsvalg efter lovens ikrafttræden eller tidligere, finder de hidtil gældende regler anvendelse.
Stk. 4. § 1, nr. 16 og 19, har virkning for udbetaling af egenpension optjent på grundlag af medlemsperioder fra den 1. april 2017. For udbetaling af egenpension optjent på grundlag af medlemsperioder til og med den 31. marts 2017 finder de hidtil gældende regler anvendelse. For et tidligere medlem, som er berettiget til egenpension på grundlag af medlemsperioder både før og efter den 1. april 2017, og som vælger før folkepensionsalderen at få udbetalt egenpension optjent på grundlag af medlemsperioder efter den 1. april 2017 efter reglerne i § 110, stk. 3 og 4, i lov om valg til Folketinget som affattet ved denne lovs § 1, nr. 19, foretages der dog førtidspensionsfradrag efter de nævnte bestemmelser af den samlede pension fra det første udbetalingstidspunkt. Endvidere finder § 110,

Kommenterede [LLa2]: Ændringsloven for ministre bestemmer: "Loven træder i kraft den 1. april 2017."

Kommenterede [LLa3]: Omfatter denne overgangsbestemmelse UFP-tillægget til pensionister under folkepensionsalderen ??

stk. 3, 3. pkt., i lov om valg til Folketinget som affattet ved denne lovs § 1, nr. 19, anvendelse i sådanne tilfælde.

Kommenterede [LLa4]: Dvs ½ UFP-tillæg ved udbetaling indtil 2 år efter pensionsudbetalingsalderen, som fastsat i PBL § 1a

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er på Folketingets område at udmønte den aftale om ændring af politikeres vederlæggelse, som regeringen indgik med Socialdemokratiet, Radikale Venstre, Liberal Alliance og det Konservative Folkeparti den 3. oktober 2016. Ved aftalen og udmøntningen heraf gennemføres visse dele af anbefalingerne, som Vederlagskommissionen afgav i sin rapport fra januar 2016.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med det samtidig af finansministeren fremsatte forslag til lov om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre, hvorved stemmeaftalen af 3. oktober 2016 udmøntes, for så vidt angår ministres vederlæggelse m.v.

Den del af stemmeaftalen, der angår borgmestre og regionsrådsformænd, udmøntes af social- og indenrigsministeren ved en ændring af henholdsvis bekendtgørelse nr. 793 af 25. juni 2014 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelsen af kommunale hverv og bekendtgørelse nr. 794 af 25. juni 2014 om vederlag, diæter, pension m.v. for varetagelse af regionale hverv.

Ud over de elementer, der følger af stemmeaftalen af 3. oktober 2016, foreslås der med lovforslaget gennemført enkelte andre, mindre ændringer af folketingsvalgloven. Det drejer sig for det første om en tilpasning af reguleringen af det beløb, op til hvilket der ikke sker modregning i et tidligere folketingsmedlems eftervederlag i de første 12 måneder af eftervederlagsperioden, så den svarer til reguleringsordningen for selve eftervederlaget. For det andet foreslås der givet adgang for Folketingets tingsekretærer til at få stillet en bolig vederlagsfrit til rådighed på linje med, hvad der gælder for Præsidiets medlemmer, bl.a. af hensyn til øget fleksibilitet i planlægningen af Folketingets møder. Endelig foreslås der indført hjemmel til, at Udvalget for Forretningsordenen kan fastsætte regler om kriterier for bevilling af folketingspension før det tidspunkt, der følger af de almindelige regler, i ganske særlige tilfælde, hvor den pågældendes helbredsmæssige, økonomiske eller sociale forhold i øvrigt taler derfor,

2. Lovforslagets baggrund

2.1. Vederlagskommissionen

I marts 2014 indgik den daværende regering (Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre) en politisk aftale med Venstre, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti om en mere tidssvarende vederlæggelse af politikere. Aftalen indebar bl.a. en ændring i niveauet for det faste vederlag til menige kommunalbestyrelses- og regionsrådsmedlemmer samt en ændret reguleringsform af det faste vederlag. Aftalen indebar ikke ændringer i forhold til vederlæggelsen af borgmestre og regionsrådsformænd, hvis hverv adskiller sig fra de menige kommunalbestyrelses- og regionsrådsmedlemmer ved at være fuldtidshverv på linje med folketingsmedlemmer og ministre.

Med aftalen forpligtede aftaleparterne sig til at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en kommission, der på baggrund af det kommissorium, der indgik som bilag til aftalen, skulle have til opgave at udarbejde et forslag til, hvordan den samlede vederlæggelse af borgmestre, regionsrådsformænd, folketingsmedlemmer og ministre fremadrettet skulle være.

Med folketingsbeslutning af 20. maj 2014 om udmøntning af politisk aftale om en mere tidssvarende og gennemsigtig vederlæggelse af politikere opfordrede Folketinget bl.a. regeringen til at nedsætte en kommission vedrørende den samlede vederlæggelse af borgmestre, regionsrådsformænd, folketingsmedlemmer og ministre.

Vederlagskommissionen blev nedsat i sommeren 2014. Af kommissoriet fremgik bl.a. følgende:

»Aftaleparterne konstaterer, at spørgsmålet om vederlæggelse af borgmestre, regionsrådsformænd (tidligere amtsborgmestre), folketingsmedlemmer og ministre kun sjældent er blevet taget op til mere grundlæggende overvejelse. Når reglerne undertiden er blevet ændret, har det som regel været enkelte elementer af vederlæggelsen, som er blevet justeret.

Borgmestre, regionsrådsformænd, folketingsmedlemmer og ministre varetager alle betydningsfulde hverv i relation til kommunalbestyrelsers, regionsråds, Folketingets og regeringens arbejde med og ansvar for vigtige samfundsmæssige opgaver og beslutninger.

Aftaleparterne finder, at tiden er moden til, at der foretages en grundlæggende helhedsvurdering af, om de samlede vederlagsmæssige vilkår for borgmestre, regionsrådsformænd, folketingsmedlemmer og ministre er passende i en nutidig sammenhæng.

Partierne har på den baggrund besluttet at nedsætte en rådgivende kommission vedrørende den samlede vederlæggelse af borgmestre, regionsrådsformænd, folketingsmedlemmer og ministre.

Kommissionen skal foretage en analyse af den samlede vederlæggelse af borgmestre, regionsrådsformænd, folketingsmedlemmer og ministre. Analysen skal omfatte alle elementer i vederlæggelsen, herunder godtgørelser, omkostningstillæg, eftervederlag, pension, modregningsregler, samordningsregler, uddannelsesmidler og den løbende regulering af vederlagene. Kommissionen skal behandle vederlæggelsen af de forskellige hverv i sammenhæng. Kommissionen skal endvidere inddrage oplysninger om vederlæggelsen af andre ansvarsfulde poster i vores samfund.

Kommissionen har til opgave at udarbejde et forslag til, hvordan den fremadrettede vederlæggelse af borgmestre, regionsrådsformænd, folketingsmedlemmer og ministre skal være. Forslaget skal tage højde for den udvikling, der over de senere år har været i politikernes arbejdsvilkår, herunder i forhold til kompleksiteten i arbejdsopgaverne samt i forhold til politikernes ansvar og arbejdsbyrde. Forslaget skal være baseret på et hensyn til gennemsigtighed og åbenhed. Endvidere skal forslaget tage højde for en indbyrdes sammenhæng mellem vilkårene for de forskellige typer af hverv, i den udstrækning det er relevant.«

2.2. Vederlagskommissionens anbefalinger

Vederlagskommissionen afgav den 18. januar 2016 sin rapport. Rapporten indeholder en række anbefalinger om den fremtidige vederlæggelse af politikere i forhold til

- vederlag (der henvises til punkt 2.2.1 nedenfor),
- eftervederlag (der henvises til punkt 2.2.2. nedenfor), og
- pension (der henvises til punkt 2.2.3. nedenfor).

Det fremgår af Vederlagskommissionens rapport, at anbefalingerne baserer sig på principper om afspejling af ligheder med andre ansvarsfulde poster i respekt for de politiske hvervs særlige karakter, fastholdelse af kendte rationaler for vederlæggelsen, tilpasning i forhold til udviklingen på det offentlige arbejdsmarked, en gennemsigtig og tidssvarende vederlæggelse, nutidsvederlæggelse frem for fremtidshonorering samt en tilbageholdenhed med anbefalinger, hvor der ligger andre hensyn bag reglerne.

Der henvises til sammenfatningen af forslag og anbefalinger i Vederlagskommissionens rapport, kapitel 2, (side 10 ff.).

2.2.1. Vederlagskommissionens anbefalinger i forhold til vederlag

2.2.1.1. Højere vederlagsniveau

Et flertal af kommissionen anbefaler, at vederlaget for hvervet som borgmester, regionsrådsformand, folketingsmedlem og minister hæves for herved at tage højde for den lønudvikling, der har været i samfundet i almindelighed de seneste 20-30 år, herunder for de offentlige chefer og ledende embedsmænd, som politikernes vederlag historisk set har været koblet til.

For de konkrete anbefalinger til at hæve vederlaget (beløbsstørrelser) for hvervet som borgmester, regionsrådsformand, folketingsmedlem og minister henvises til Vederlagskommissionens rapport, kapitel 2, punkt 2.3.1 (side 18).

Samtidig med anbefalingen om at hæve vederlaget, anbefaler Vederlagskommissionen, at det skattefrie omkostningstillæg som folketingsmedlemmer og ministre modtager, skal bortfalde.

I perioden 1. april 2012 - 31. december 2019 er grundvederlaget for ministre midlertidigt nedsat, jf. senest lov nr. 743 af 1. juni 2015 om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre (Forlængelse af perioden for midlertidig nedsættelse af grundvederlag til ministre). Vederlagskommissionen finder, at det bør være op til Folketinget at vurdere, om den midlertidige reduktion bør forlænges.

Vederlagskommissionen anbefaler også, at der – samtidig med forhøjelse af vederlagene - indføres en ordning, hvorefter vederlaget for hvervet som borgmester og regionsrådsformand nedsættes med summen af vederlag for en række typer af hverv, som varetages af borgmestrene og regionsrådsformændene som følge af det politiske hverv.

Et mindretal af Vederlagskommissionen har ikke kunnet tilslutte sig flertallets anbefalinger om et højere vederlagsniveau. Der henvises til Vederlagskommissionens rapport, kapitel 2, punkt 2.6. (side 27ff).

2.2.1.2. Ny reguleringsordning for vederlag

Vederlagskommissionen anbefaler, at vederlagene årligt reguleres svarende til forrige års lønudvikling på det statslige, regionale og kommunale arbejdsmarked.

Kommissionen finder det afgørende for, at vederlagene også på længere sigt kan vedblive med at være tidssvarende, at der indføres en holdbar og set i forhold til den almindelige samfundsudvikling rimelig reguleringsordning.

Kommissionen anbefaler, at reguleringsordningen bliver ens for de fire politiske hverv, således at der ikke over tid sker en forskydning af forholdet mellem hvervene. Dette vil ifølge kommissionen varetage et hensyn til en relevant indbyrdes sammenhæng mellem de forskellige hverv. Kommissionen bemærker i den sammenhæng, at samspillet mellem hvervene historisk set har ført til forhøjelser af vederlag bl.a. for at matche forhøjelsen af vederlag for et andet politisk hverv.

Vederlagskommissionen bemærker i sin rapport, at princippet bag en række reguleringsordninger indført på området over de seneste år har været at følge lønudviklingen for relevante sammenligningsgrupper. Kommissionen finder, at dette princip er velegnet som princip for regulering af vederlagene for varetagelsen af de politiske fuldtidshverv. Da alle fire politiske hverv efter kommissionens opfattelse har en klar tilknytning til det offentlige arbejdsmarked, finder kommissionen det mest rigtigt, at reguleringen tager sit udgangspunkt i lønudviklingen på det offentlige arbejdsmarked.

Den anbefalede reguleringsordning vil ifølge kommissionen bidrage til en bedre gennemsigtighed i forhold til, hvordan politikernes vederlag løbende reguleres. Ordningen er samtidig efter Vederlagskommissionens opfattelse rimelig, derved at den netop afspejler den almindelige lønudvikling. Politikernes vederlag vil således ikke stige mere end offentligt ansattes lønninger under lavkonjunkturer præget af løntilbageholdenhed, men samtidig følge med den almindelige befolknings lønfremgang under højkonjunkturer.

Der henvises til Vederlagskommissionens rapport, kapitel 6 (side 158 ff.).

2.2.2. Vederlagskommissionens anbefalinger om eftervederlag

Et flertal af Vederlagskommissionens medlemmer anbefaler, at borgmestre, regionsrådsformænd og folketingsmedlemmer højest kan modtage eftervederlag svarende til 1 års vederlag, mens ministre højest kan modtage eftervederlag, svarende til 2 års vederlag. Kommissionen anbefaler videre, at der som minimum ydes eftervederlag svarende til 6 måneders vederlag. Yderligere ret til eftervederlag optjenes forholdsmæssigt ved varetagelse af det politiske hverv inden for en fireårig periode.

Vederlagskommissionen anbefaler videre en ordning, hvor der som det klare udgangspunkt ikke ydes eftervederlag, hvis en politiker fratræder frivilligt i løbet af en valgperiode. Det indgår desuden i den af flertallet foreslåede ordning, at eftervederlag nedsættes med vederlag for et andet politisk fuldtidshverv, men at der ikke herudover sker modregning i eftervederlag af anden indkomst. Det anbefales endvidere, at der for ministre sker modregning af indtægter fra andre offentlige hverv i eftervederlag, der ydes efter 1 år.

Vederlagskommissionens anbefalinger beror på, at der efter kommissionens opfattelse fortsat bør ydes eftervederlag i en begrænset periode, når en borgmester, en regionsrådsformand, et folketingsmedlem eller en minister fratræder det politiske hverv. Som udgangspunkt bør der efter Vederlagskommissionens opfattelse indføres en ensartet ordning for alle politikere. På grund af de særlige forhold, der gælder i forbindelse med varetagelsen af hvervet som minister, adskiller den af kommissionen foreslåede eftervederlagsordning for ministre sig dog på enkelte områder fra eftervederlagsordningen for de øvrige hverv.

Vederlagskommissionen lægger vægt på, at den anbefalede ordning er baseret på et hensyn til gennemsigtighed og åbenhed. Kommissionen lægger endvidere vægt på, at de elementer, der indgår ordningen, i et vist omfang kan spejles i gældende regler og praksis for opsigelsesvarsler, kontraktophævelse m.v.

Der henvises til Vederlagskommissionens rapport, kapitel 2, (side 21), og kapitel 7, (side 160 ff.).

Et mindretal af Vederlagskommissionens medlemmer har ikke kunnet tilslutte sig dele af kommissionens anbefalinger vedrørende eftervederlag.

Mindretallet foreslår således en ordning som flertallet, men hvor borgmestre, regionsrådsformænd, folketingsmedlemmer og ministre højst kan modtage eftervederlag svarende til 2 års vederlag. Mindretallet anbefaler også en fuld modregning af anden indkomst i eftervederlagsperioden.

Der henvises til Vederlagskommissionens rapport, kapitel 2, punkt 2.6. (side 27 ff).

2.2.3. Vederlagskommissionens anbefalinger om pension

Vederlagskommissionen anbefaler, at der sker en fuldstændig omlægning af politikernes pensionsordninger, således at der indføres en bidragsdefineret pensionsordning i stedet for ydelsesdefineret pensionsordning. Anbefalingen gælder ikke allerede optjent pension efter de nuværende ordninger.

Det er Vederlagskommissionens vurdering, at en bidragsfinansieret pensionsordning i langt højere grad vil afspejle den almindelige pensionsordning på det offentlige arbejdsmarked og dermed også de grupper, som politikerne efter kommissionens opfattelse bør sammenlignes med i en nutidig sammenhæng.

Som udgangspunkt bør der efter Vederlagskommissionens opfattelse indføres en ensartet ordning for alle politikere. På grund af de særlige forhold, der gælder i forbindelse med varetagelsen af hvervet som minister, foreslår kommissionen en højere pensionsbidragsprocent for ministre end for de øvrige hverv.

Vederlagskommissionen foreslår en pensionsbidragsprocent for borgmestre, regionsrådsformænd og folketingsmedlemmer på 17,42 pct., svarende til det uvægtede gennemsnit af pensionsbidraget for akademikere i henholdsvis staten og kommunerne. Kommissionen foreslår videre, at pensionsbidragsprocenten for ministre fastsættes til 25 pct. i lighed med særlige stillingskategorier med typisk korte ansættelsesforhold og omtrent svarende til den vægtede beregnede bidragsprocent af departementschefers tjenestemands- og arbejdsmarkedspension. Det indgår som en del af Vederlagskommissionens anbefaling, at der alene optjenes pension af vederlaget for de politiske hverv, og at indholdet af pensionsdækningen følger pensionsbeskatningsloven.

Der henvises til Vederlagskommissionens rapport, kapitel 2, punkt 2.3.5 (side 22) og kapitel 8, (side 174ff).

Vederlagskommissionens mindretal støtter en ændring af pensionsvilkårene, så de kommer på linje med kendte forhold på det almindelige arbejdsmarked. Det anføres videre af mindretallet, at hvis Folketinget ikke ønsker at gennemføre den fulde omlægning af pensionerne, som kommissionen anbefaler, anbefaler mindretallet, at Folketinget ændrer pensionsalderen for politikere til at følge den samme alder, som er gældende i befolkningen for opnåelse af folkepension.

Der henvises til Vederlagskommissionens rapport, kapitel 2, punkt 2.6 (side 30).

2.3. Stemmeaftalen om ændring af fuldtidspolitikeres vederlæggelse

Regeringen indgik den 9. maj 2016 en stemmeaftale med Socialdemokratiet, Liberal Alliance, Det Radikale Venstre og Det Konservative Folkeparti om ændring af fuldtidspolitikeres vederlæggelse som opfølgning på Vederlagskommissionens anbefalinger.

Stemmeaftalen blev efterfølgende revideret i form af en stemmeaftale af 3. oktober 2016 mellem de samme parter. Den nye stemmeaftale har i hovedsagen sammen indhold som den tidligere, dog er der taget stilling til ikrafttrædelses- og overgangsspørgsmål i større detaljeringsgrad.

Stemmeaftalen af 3. oktober 2016 lægger op til en række ændringer i fuldtidspolitikeres vederlag, eftervederlag og pension, jf. punkt 2.3.1-2.3.4 nedenfor.

2.3.1. Vederlag

Stemmeaftalen indebærer, at folketingsmedlemmer og ministre beholder deres nuværende vederlagsniveau, men at den midlertidige nedsættelse af ministervederlaget på 5 procent, som løber indtil 31. december 2019, ikke forlænges. Vederlaget til borgmestre og regionsrådsformænd hæves med 31,4 pct. svarende til forskellen mellem udviklingen i vederlagene siden 1994 og den faktiske lønudvikling på det kommunale og regionale arbejdsmarked (4. kvartal 2015-niveau). Vederlaget til de menige kommunalbestyrelses- og regionsrådsmedlemmer blev hævet efter tilsvarende principper i 2014.

Aftalen indebærer også, at borgmestres, regionsrådsformænds, folketingsmedlemmers og ministres vederlag skal reguleres årligt på baggrund af den faktiske lønudvikling i den offentlige sektor. Aftalen indebærer nærmere, at politikernes vederlag hvert år vil blive reguleret med et uvægtet gennemsnit af den statslige og den kommunale/regionale lønudvikling i stedet for de forskellige reguleringsordninger, som findes i dag.

2.3.2. Eftervederlag

Det fremgår af stemmeaftalen, at parterne er blevet enige om, at ministre skal have afkortet deres mindsteperiode for eftervederlag fra 18 til 6 måneder, mens folketingsmedlemmer skal have afkortet deres mindsteperiode fra 12 til 6 måneder. Aftalen indebærer desuden, at man fremadrettet ikke skal kunne få eftervederlag fra sit tidligere hverv som borgmester eller regionsrådsformand, samtidig med at man modtager vederlag som minister eller folketingsmedlem.

2.3.3. Pension

Aftalen betyder desuden, at borgmestres, regionsrådsformænds, folketingsmedlemmers og ministres pensioneringsalder hæves fra efterlønsalderen til folkepensionsalderen med mulighed for førtidspensionering mod en livsvarig reduktion i pensionen. Som overgangsordning er det forudsat, at pension optjent før ændringernes ikrafttræden følger de hidtil gældende regler om pensionsudbetalingstidspunkt.

2.3.4. Ikrafttræden

Det fremgår af stemmeaftalen af 3. oktober 2016, at ændringen af folketingsmedlemmers og ministres pensionsordning skal have virkning fra den 1. april 2017. Ændringen af folketingsmedlemmers og ministres eftervederlagsordning skal have virkning efter det førstkommende folketingsvalg, efter loven er trådt i kraft. Niveaujusteringen af borgmester- og regionsrådsformandsvederlaget, ændringen af eftervederlagsordningen og

ændringen af pensionsordningen indføres med virkning fra den 1. januar 2017. Regulering af vederlagene på baggrund af den faktiske lønudvikling i den offentlige sektor for borgmestre, regionsrådsformænd, folketingsmedlemmer og ministre skal have virkning fra den 1. april 2017.

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Ændring af mindsteperioden for folketingsmedlemmers eftervederlag

3.1.1. Gældende ret

Efter folketingsvalglovens § 109, stk. 2, oppebærer et ordinært medlem af Folketinget, hvis medlemskab ophører ved et folketingsvalg, eller som på grund af sygdom udtræder af Tinget, et eftervederlag, der svarer til grundvederlaget for folketingsmedlemmer, i et antal måneder, der svarer til det halve af det hele antal måneder, den pågældende senest i en sammenhængende periode har været medlem af Folketinget eller medlem af Europa-Parlamentet. Eftervederlaget ydes mindst i 12 måneder og højest i 24 måneder.

Et midlertidigt medlem, der er indtrådt i Folketinget som følge af et medlems orlov, oppebærer efter sin udtræden i forbindelse med folketingsvalg, sygdom eller det ordinære medlems tilbagevenden eftervederlag i det halve af orlovsperiodens hele antal måneder, hvis orlovsperioden er sammenhængende og udgør mindst 6 måneder.

Efter lovens § 109, stk. 3, sker der modregning i eftervederlaget for en række forskellige øvrige indtægter. Efter stk. 4 sker der dog ikke modregning i de første 12 måneder af et medlems eftervederlagsperiode for indtægter op til 100.000 kr. (i oktober 1999-niveau; 135.930 kr. i oktober 2016-niveau).

3.1.2. Vederlagskommissionens anbefalinger og den foreslåede ordning

Det indgår i Vederlagskommissionens anbefalinger til ændringer af eftervederlagsordningerne for fuldtidspolitikere, at mindsteperioderne for eftervederlag bør nedsættes fra 12 måneder og 18 måneder for henholdsvis folketingsmedlemmer og ministre til 6 måneder for både folketingsmedlemmer og ministre. Der henvises herom til punkt 2.2.2. ovenfor.

Partierne bag stemmeaftalen af 3. oktober 2016 har ved aftalen tilsluttet sig denne anbefaling, jf. punkt 2.3.2. ovenfor.

På Folketingets område foreslås derfor, at mindsteperioden for eftervederlag – forstået som den periode, hvor et ordinært medlem af Folketinget vil have adgang

til at oppebære efterverlag efter udtræden af Folketinget ved et valg eller på grund af sygdom, uanset hvor længe den pågældende har været ordinært medlem – nedsættes til 6 måneder. Længsteperioden for efterverlag vil som hidtil være 24 måneder, og som hidtil vil princippet for optjening være, at der inden for dette spænd opnås ret til efterverlag i det halve af det hele antal måneder, medlemmet senest har været medlem af Folketinget eller Europa-Parlamentet i en sammenhængende periode.

Det er ikke fundet påkrævet at ændre ordningen, hvorefter der ikke sker modregning for andre indtægter op til 100.000 kr. (135.930 kr. i oktober 2016-niveau) i de første 12 måneder af et folketingsmedlems efterverlagsperiode, som konsekvens af, at det med den kortere mindsteperiode for efterverlag også vil kunne forekomme, at et ordinært medlem af Folketinget efter sin udtræden ved et valg eller på grund af sygdom opnår ret til efterverlag i mindre end 12 måneder. Der kan herved henvises til, at den pågældende ordning allerede gælder for personer, der har opnået ret til efterverlag på grundlag af midlertidigt medlemskab af Folketinget. For disse personer kan efterverlagsperioden efter gældende regler gå ned til 3 måneder, og de pågældende har efter gældende regler adgang til at oppebære det fulde beløb i indtægter uden modregning i efterverlaget, selv om efterverlagsperioden er kortere end 12 måneder.

Med hensyn til virkningstidspunkt for den forkortede mindsteperiode for efterverlag foreslås i overensstemmelse med aftalen af 3. oktober 2016, at ændringen skal finde anvendelse for medlemmer, der vælges eller genvælges til Folketinget ved det førstkommende folketingsvalg efter lovens ikrafttræden eller senere. Den hidtil gældende mindsteperiode for efterverlag på 12 måneder vil således finde anvendelse for medlemmer, som forlader Folketinget ved det førstkommende folketingsvalg efter lovens ikrafttræden, eller som på grund af sygdom forlader Folketinget inden da.

3.2. Ændring af den løbende regulering af folketingsmedlemmernes vederlag m.v.

3.2.1. Gældende ret

Folketingets medlemmer modtager efter folketingsvalglovens § 108, stk. 1, et grundvederlag og et omkostningstillæg til dækning af omkostningerne i forbindelse med hvervet som folketingsmedlem. Ethvert folketingsmedlem er forpligtet til at modtage grundvederlaget og omkostningstillægget.

Efter folketingsvalglovens § 108, stk. 2, udgør grundvederlaget til folketingsmedlemmer det samme beløb som den til enhver tid gældende løn på skalatrin 51 (lønskalaen for statstjenestemænd). Ved lov nr. 589 af 18. juni 2012

blev der indsat en bestemmelse om, at grundvederlaget reguleres én gang årligt pr. 1. april med en reguleringsprocent, der beregnes på baggrund af lønudviklingen i lønramme 37-39 og løngrupperne 1-3. Grundvederlaget udgør aktuelt 638.351 kr. årligt.

Omkostningstillægget for folketingsmedlemmer udgør i oktober 1999-niveau 45.000 kr. årligt for medlemmer valgt i Danmark og 60.000 kr. årligt for medlemmer valg i Grønland eller på Færøerne, aktuelt henholdsvis 61.167 kr. og 81.555 kr. Beløbet reguleres ved en forbrugerprisregulering efter lovens § 109 a, stk. 12, på samme måde som beløbet i vederlag uden modregning i de første 12 måneder af eftervederlagsperioden, jf. § 109, stk. 4, de beløb, medlemmerne optjener til efteruddannelse i eftervederlagsperioden, jf. § 109, stk. 8, og godtgørelserne for supplerende bolig i Københavnsområdet og dobbelt husførelse, jf. § 109 a, stk. 4 og 5.

Reguleringsordningen for vederlag til folketingsmedlemmer er forskellig fra reguleringsordningerne for vederlag til borgmestre, regionsrådsformænd og ministre.

3.2.2. Vederlagskommissionens anbefalinger og den foreslåede ordning

Vederlagskommissionens har vedrørende reguleringsordninger for borgmestre, regionsrådsformænd, ministre og folketingsmedlemmer, anbefalet, at reguleringsordningen bør være ens for de fire politiske hverv, således at der ikke over tid sker en forskydning af forholdet mellem hvervene.

Kommissionen har konkret foreslået, at vederlagene årligt reguleres svarende til forrige års lønudvikling på det statslige, regionale og kommunale arbejdsmarked, og anført, at reguleringsprocenten f.eks. kan fastsættes som et uvægtet gennemsnit af allerede offentlige lønindeks for lønudviklingen på henholdsvis det statslige arbejdsmarked samt det kommunale og regionale arbejdsmarked. Der henvises herom til punkt 2.2.1.2. ovenfor.

Partierne bag aftalen af 3. oktober 2016 har med aftalen tilsluttet sig Vederlagskommissionens anbefalinger om en ensartet reguleringsordning for vederlag til borgmestre, regionsrådsformænd, ministre og folketingsmedlemmer tillige med den konkrete model, kommissionen har foreslået. Der henvises herom til punkt 2.3.1. ovenfor.

Lovforslaget indebærer derfor, at grundvederlaget for folketingsmedlemmer reguleres én gang årligt pr. 1. april med samme reguleringsprocent som ministres vederlag, jf. lov om vederlag og pension m.v. for ministre. Dette vil – under forudsætning af, at det af finansministeren samtidig fremsatte lovforslag om ændring af den lov – betyde, at folketingsmedlemmernes grundvederlag fremover

reguleres med en reguleringsprocent fastsat som et uvægtet gennemsnit af lønudviklingen på henholdsvis det statslige arbejdsmarked og det kommunale og regionale arbejdsmarked. Det vil være finansministeren, der fastsætter reguleringsprocenten.

Lovforslaget indebærer ingen ændring af reguleringen af folketingsmedlemmernes omkostningstillæg, det beløb, der optjenes til brug for efteruddannelse i eftervederlagsperioden, eller godtgørelserne for supplerende bolig i Københavnsområdet og dobbelt husførelse jf. ovenfor under afsnit 3.2.1.

Til gengæld foreslås – uden at det indgår i stemmeaftalen af 3. oktober 2016 – at den nye reguleringsordning også skal finde anvendelse med hensyn til det beløb, som et tidligere folketingsmedlem i de første 12 måneder af sin eftervederlagsperiode kan oppebære i eftervederlag uden modregning. Efter de gældende regler reguleres dette beløb efter bestemmelsen i folketingsvalglovens § 109 a, stk. 12, dvs. ved den samme forbrugerprisregulering, som anvendes på godtgørelserne for supplerende bolig i Københavnsområdet og dobbelt husførelse, beløbet til efteruddannelse i eftervederlagsperioden og medlemmernes omkostningstillæg. Til forskel fra disse beløb fremstår beløbet, som et tidligere folketingsmedlem i de første 12 måneder af sin eftervederlagsperiode kan oppebære i eftervederlag uden modregning, ikke som en ydelse, der er bestemt til at kompensere folketingsmedlemmerne for visse udgifter, men har en mere naturlig sammenhæng med selve eftervederlagsbeløbet. Derfor forekommer det også mest naturligt, at beløbet reguleres på samme måde som eftervederlaget, der igen følger medlemmernes grundvederlag.

Med hensyn til ikrafttræden foreslås, at de nye reguleringsregler finder anvendelse fra den regulering af beløbene, som finder sted pr. 1. april 2017.

Som konsekvens af den ændrede regulering med virkning fra den 1. april 2017 foreslås de beløb, der skal omfattes af den nye reguleringsordning, fastsat i selve folketingsvalgloven til de kronebeløb, der gælder pr. 31. marts 2017 (de aktuelle beløb). Der er tale om en ordensmæssig ændring, hvorved de beløb, der efter de gældende reguleringsordninger gælder pr. 31. marts 2017, optages i folketingsvalglovens tekst, med henblik på at beløbene pr. 1. april 2017 og derefter en gang årligt kan fastsættes på baggrund af disse.

3.3. Hævelse af folketingsmedlemmernes pensionsalder til folkepensionsalderen

3.3.1. Gældende ret

Efter den gældende bestemmelse i folketingsvalglovens § 110, stk. 1, 1. pkt., er et folketingsmedlem berettiget til egenpension, når medlemmet i én eller flere

perioder har været medlem af Folketinget i mindst 1 år. Pensionen ydes fra udløbet af det tidsrum, for hvilket der er udbetalt grundvederlag, såfremt den pågældende på dette tidspunkt har nået efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og ellers fra den dag, da medlemmet opnår denne alder. Pensionen er ydelsesdefineret, hvor pensionens størrelse beregnes på baggrund af folketingsmedlemmernes funktionstid. Nærmere regler for omregning af medlemsår til procentandele af den højest mulige egenpension er fastsat i folketingsvalglovens § 110, stk. 2.

Efter lovens § 110, stk. 3, ydes til egenpensionister, indtil den pågældende når folkepensionsalderen, et tillæg, der for hvert medlemsår udgør 1/20 af det tillæg, der gælder efter tjenestemandspensionslovens § 6, stk. 3 (såkaldt "under-folkepensionsalderstillæg").

Kommenterede [LLa5]: Forkortet kalder vi det "UFP-tillægget"

På grund af overgangsordninger fastsat i forbindelse med tidligere ændringer af pensionsreglerne i valgloven er retstilstanden med hensyn til pensionsalder for det enkelte folketingsmedlem i praksis afhængig af, i hvilke tidsrum den pågældende har været medlem af Folketinget.

Personer, som er blevet medlem af Folketinget før den 1. juli 2007, kan således få udbetalt egenpension optjent som folketingsmedlem inden den 1. juli 2012, når de fylder 60 år. Egenpension optjent som folketingsmedlem efter den 1. juli 2012 kan først udbetales ved opnåelse af den alder, der gælder for at kunne gå på efterløn. Personer, som første gang er blevet medlem af Folketinget efter den 1. juli 2007, kan først få udbetalt egenpension optjent som folketingsmedlem ved opnåelse af den alder, der gælder for at kunne gå på efterløn.

3.3.2. Vederlagskommissionens anbefalinger og den foreslåede ordning

Vederlagskommissionen har for alle fuldtidspolitikeres vedkommende anbefalet, at de nuværende pensionssystemer, som bygger på tjenestemandspensionssystemet, forlades til fordel for bidragsdefinerede arbejdsmarkedspensioner med samme overordnede rammer som for offentligt ansatte i øvrigt. Der henvises herom til punkt 2.2.3. ovenfor.

Aftalen af 3. oktober 2016 indebærer, at den nuværende pensionsordning for folketingsmedlemmer fastholdes i sin grundlæggende struktur, men at pensionsalderen hæves til den, der gælder for befolkningen som helhed. Med lovforslaget foreslås derfor, at pensionsalderen for folketingsmedlemmer hæves fra den til enhver tid gældende efterlønsalder til den til enhver tid gældende folkepensionsalder. Der henvises herom til punkt 2.3.3. ovenfor. Aftalen indebærer endvidere, at der skal være mulighed for førtidspensionering mod en livsvarig reduktion i pensionen. Der foreslås derfor med lovforslaget indført en sådan mulighed efter en model, der i vidt omfang svarer til de gældende regler

om såkaldt førtidspensionsfradrag for tjenestemænd. Det er dog fundet mest hensigtsmæssigt at optage de nærmere bestemmelser herom direkte i folketingsvalgloven frem for at henvise til reglerne for tjenestemandspension. Der henvises nærmere herom til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 19.

Som konsekvens af forhøjelsen af folketingspensionsalderen til folkepensionsalderen vil det såkaldte 'under-folkepensionsalderstillæg efter folketingsvalglovens gældende § 110, stk. 3, som ydes til egenpensionister, indtil de når folkepensionsalderen, på længere sigt kun være relevant for tidligere medlemmer, som benytter sig af muligheden for førtidspensionering. Bestemmelsen herom foreslås derfor indarbejdet i den nye bestemmelse om muligheden for førtidspensionering. -.

Det forudsættes, at de principper, som bestemmelsen om underfolkepensionsalderstillæg er udtryk for, fortsat i almindelighed vil indgå ved fastsættelsen af størrelsen på pensioner, som ydes efter Præsidiets beslutning til tidligere folketingsmedlemmer i ganske særlige tilfælde, hvor den pågældendes helbredsmæssige, økonomiske eller sociale forhold i øvrigt taler derfor, jf. folketingsvalglovens § 110, stk. 1, 3. pkt.

Med hensyn til ikrafttræden og overgangsbestemmelser foreslås for det første, at den forhøjede folketingspensionsalder skal have virkning fra den 1. april 2017. Medlemmer, der måtte forlade Folketinget inden da, vil således ikke blive berørt af den højere pensionsalder. For det andet foreslås, at forhøjelsen af pensionsalderen alene skal have virkning for udbetaling af egenpension optjent på grundlag af medlemsperioder efter den nævnte dato. Folketingspension optjent indtil da vil således kunne komme til udbetaling fra det tidspunkt, der følger af de hidtil gældende regler.

En lignende ordning blev fastsat ved § 2 i lov nr. 589 af 18. juni 2012, hvorved overgangsbestemmelserne til lov nr. 513 af 6. juni 2007 ændredes. Ved lov nr. 513 af 6. juni 2007 blev folketingspensionsalderen hævet fra 60 år til efterlønsalderen. Efter lovens overgangsbestemmelser havde forhøjelsen af pensionsalderen virkning for folketingsmedlemmer, der første gang blev medlem af Folketinget den 1. juli 2007 eller senere. Ved ændringen ved § 2 i lov nr. 589 af 18. juni 2012 blev en ny overgangsbestemmelse tilføjet, hvorved forhøjelsen af pensionsalderen også fik virkning for medlemmer, der første gang blev medlem af Folketinget før den 1. juli 2007, dog kun med hensyn til udbetaling af pension optjent på grundlag af medlemsperioder efter den 1. juli 2012.

En lignende ordning blev endvidere fastsat i lov nr. 1587 af 20. december 2006, hvorved ministerpensionsalderen bl.a. blev hævet fra 60 år til efterlønsalderen. Efter overgangsbestemmelserne i ændringsloven har forhøjelsen af pensionsalderen alene virkning for udbetaling af egenpension for funktionstid

som minister fra og med den 1. januar 2007. For udbetaling af egenpension for funktionstid som minister indtil den 1. januar 2007 finder de hidtidige regler anvendelse.

Særligt for den situation, at et tidligere medlem, som er berettiget til egenpension på grundlag af medlemsperioder både før og efter den 1. april 2017, vælger at benytte sig af muligheden for førtidspensionering med hensyn til den del, der er optjent på grundlag af medlemsperioder efter den dato, foreslås, at førtidspensionsfradraget skal foretages af den samlede pension fra det første udbetalingstidspunkt, dvs. også af den del heraf, som er optjent på grundlag af medlemsperioder før den 1. april 2017.

3.4. Adgang for tingsekretærerne til vederlagsfri bolig på linje med præsidiemedlemmerne

3.4.1. Gældende ret

Efter folketingsvalglovens § 109 a, stk. 1, stiller Folketinget vederlagsfrit en bolig til rådighed for hvert medlem af Folketingets Præsidium. Dette gælder uanset præsidiemedlemmernes boligforhold i øvrigt. Der stilles således ikke som for andre folketingsmedlemmer noget krav om, at et præsidiemedlem som udgangspunkt skal have bopæl uden for det sjællandske område for at være berettiget til at få en bolig stillet til rådighed.

Efter lovens § 109 a, stk. 5, modtager et medlem af Folketingets Præsidium godtgørelse for såkaldt dobbelt husførelse, hvis den pågældende ville være berettiget til en bolig efter stk. 2, såfremt vedkommende ikke var medlem af Præsidiet.

Folketingets fire tingsekretærer har ikke efter de nuværende regler nogen særlig adgang frem for alle andre folketingsmedlemmer til at få en bolig stillet til rådighed af Folketinget.

3.4.2. Præsidiets overvejelser og den foreslåede ordning

De fire tingsekretærer udfylder i praksis en vigtig rolle i Folketingets arbejde, idet de forholdsvis hyppigt er fungerende formænd under forhandlingerne i Folketingssalen. Det indebærer, at tingsekretærerne forholdsvis ofte må være på Christiansborg til sene tidspunkter, i mange tilfælde uden at de selv fuldt ud er herrer over, hvor sent det kan blive. For tingsekretærer, der har bopæl et stykke vej fra Christiansborg, kan de sene og usikre sluttidspunkter for møderne i Folketingssalen føre til, at de må takke nej til at fungere som formand i visse tidsrum. Dette kan have en negativ indflydelse på mulighederne for at

gennemføre en hensigtsmæssig praktisk planlægning af varetagelsen af formandsfunktionen under Folketingets møder.

Da det i vidt omfang er tilsvarende hensyn, der gør, at Præsidiets medlemmer er tillagt en særlig adgang til at få en bolig stillet til rådighed, har Præsidiet anset det for hensigtsmæssigt og rimeligt, at tingsekretærerne gives en lignende adgang, så de også let kan overnatte i København. Præsidiet har derfor anmodet om, at en bestemmelse herom medtages i dette lovforslag.

Hvor præsidiemedlemmerne i praksis har særlige lejligheder på Christiansborg stillet til rådighed, forudsættes det, at de boliger, der vil blive stillet til rådighed for tingsekretærerne, normalt vil være de almindelige medlemsboliger, som Folketinget råder over uden for sit eget lokaleområde.

Den nye, særlige adgang vil i praksis kun udgøre en forskel for tingsekretærer, der har bopæl inden for det sjællandske område, idet folketingsmedlemmer uden for Sjælland allerede efter gældende regler har adgang til at få stillet en medlemsbolig til rådighed.

Det foreslås udtrykkelig bestemt, at tingsekretærerne kun får en bolig stillet til rådighed efter anmodning. Dette indebærer bl.a., at en tingsekretær, som modtager godtgørelse for en egen supplerende bolig i Københavnsområdet efter reglerne i folketingsvalglovens § 109 a, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, eller tidligere gældende regler, kan fortsætte hermed i overensstemmelse med de pågældende regler også efter lovens ikrafttræden ved blot at undlade at anmode om at få en medlemsbolig stillet til rådighed. Tilsvarende gælder naturligvis et folketingsmedlem i en tilsvarende boligmæssig situation, som måtte blive valgt til tingsekretær efter lovens ikrafttræden.

Med hensyn til godtgørelse for dobbelt husførelse foreslås, at en tingsekretær, som får stillet en bolig til rådighed efter den nye regel, modtager godtgørelsen, hvis vedkommende ellers ville være berettiget til at få en bolig stillet til rådighed efter reglen i lovens § 109 a, stk. 2, dvs. hvis vedkommende har bopæl uden for det sjællandske område. Det afgørende for, om en tingsekretær har adgang til godtgørelse for dobbelt husførelse, vil således være, om vedkommende opfylder betingelserne i § 109 a, stk. 2, om bopæl uden for det sjællandske område og dermed også ville være berettiget til at få stillet en bolig vederlagsfrit til rådighed, hvis vedkommende ikke var tingsekretær. En tingsekretær, som opfylder denne betingelse, men som undlader at anmode om at få en bolig stillet vederlagsfrit til rådighed efter den nye regel, fordi vedkommende allerede modtager godtgørelse for en egen supplerende bolig i Københavnsområdet, jf. umiddelbart ovenfor, vil naturligvis heller ikke på grund af denne undladelse blive afskåret fra fortsat at modtage godtgørelse for dobbelt husførelse.

Det foreslåede med hensyn til dobbelt husførelse svarer til, hvad der i dag gælder for præsidiemedlemmer.

3.5. Hjemmel til fastsættelse af regler om kriterier for tildeling af folketingspension fra et tidligere tidspunkt, end det følger af almindelige regler, ved Præsidiets beslutning i ganske særlige tilfælde

3.5.1. Gældende ret

Efter folketingsvalglovens § 110, stk. 1, 3. pkt., kan der i ganske særlige tilfælde, hvor den pågældendes helbredsmæssige, økonomiske eller sociale forhold i øvrigt taler derfor, ved beslutning af Folketingets Præsidium bevilges et tidligere medlem, der ikke har nået efterlønsalderen, en pension, hvis størrelse fastsættes i det enkelte tilfælde.

Til brug for beslutninger om førtidig folketingspension kan Folketingets formand indhente en udtalelse fra Nævnet for Helbredsbedømmelser i Tjenestemandssager (Helbredsnævnet) om det tidligere medlems tab af erhvervsevne på grund af helbredsmæssige forhold, jf. lovens § 110, stk. 1, 4. pkt.

3.5.2. Præsidiets overvejelser og den foreslåede ordning

Bestemmelserne om førtidig folketingspension på grundlag af helbredsmæssige, økonomiske eller sociale forhold er sjældent anvendt i praksis.

En ændring af ordningen indgår ikke i stemmeaftalen af 3. oktober 2016 eller i Vederlagskommissionens anbefalinger. Præsidiet har imidlertid fundet det ønskeligt, hvis der fremover kan opnås en mere præcis afgrænsning af kriterierne for anvendelsen af bestemmelsen. Præsidiet har på den baggrund anmodet om, at der i dette lovforslag medtages en bestemmelse om, at Udvalget for Forretningsordenen kan fastsætte regler om kriterier for bevilling af pension før det tidspunkt, der følger af de almindelige regler, efter bestemmelsen.

3.6. Opdatering af visse beløbsangivelser i folketingsvalgloven og præcisering af bestemmelse af regulering

3.6.1. Gældende ret
En række beløb i folketingsvalgloven i forbindelse med ydelser til medlemmer og tidligere medlemmer af Folketinget er angivet i niveau pr. oktober 1999. De pågældende beløb reguleres efter bestemmelsen i folketingsvalglovens § 109 a, stk. 12.

Folketingsvalglovens § 109 a, stk. 12, er i sin nuværende affattelse ikke helt entydig med hensyn til, hvilke beløb der reguleres efter forbrugerprisindeksets boligpost, og hvilke der reguleres efter det samlede forbrugerprisindeks.

3.6.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås – i overensstemmelse med en generel anbefaling fra Danmarks Statistik – at opdatere de beløb i folketingsvalgloven, der nu er angivet i oktober 1999-niveau, til oktober 2015-niveau og herefter regulere beløbene fra 1. april 2016.

Samtidig foreslås folketingsvalglovens § 109 a, stk. 12, præciseret, herunder ved opdeling i flere punktummer, således at det ved mere nøjagtige henvisninger entydigt kan bestemmes, hvilke af de to reguleringsformer, som bestemmelsen rummer, der skal gælde for hvilke beløb.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Indførelsen af en ny reguleringsordning skønnes at medføre en årlig mindreudgift til vederlag og eftervederlag, som på baggrund af prisudviklingen 2011-2016 kan opgøres til i størrelsesorden 0,4 mio. kr. årligt.

Forkortelsen af mindsteperioden for eftervederlag vil reducere eftervederlaget for medlemmer med mindre end 24 måneders sammenhængende medlemsperiode og skønnes at reducere de gennemsnitlige årlige udgifter til eftervederlag med i størrelsesorden 0,5 mio. kr.

Forhøjelsen af pensionsalder for egenpension optjent efter 1. april 2017 vil på længere sigt, når folketingsmedlemmer med optjent pensionsret når folkepensionsalderen, medføre mindre udgifter til pension. Størrelsen heraf er vanskelig at bedømme, da der knytter sig stor usikkerhed til antallet af pensionsoptjenere de næste 20 år samt deres efterfølgende pensioneringstidspunkt.

Kommenterede [LLa6]: Mindreudgiften konstateres vel, når de når efterlønsalderen og ikke skal have udbetalt pensionen før folkepensionsalderen

Indførelsen af yderligere én pensionsordning, som vil være gældende parallelt med eksisterende pensionsordninger, må forventes at medføre en øget administrativ byrde, som dog ikke skønnes at være af væsentligt omfang.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den 7. november 2016 til den 5. december 2016 været sendt i høring hos følgende myndigheder: Datatilsynet, Moderniseringsstyrelsen, Rigsrevisionen, Skatteministeriet og Udbetaling Danmark.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Mindreudgift for staten som følge af ændret beløbsregulering, kortere mindsteperiode for efterverlag og senere udbetalingstidspunkt for egenpension	Øget administrativ byrde, som dog ikke skønnes at være af væsentligt omfang, som følge af indførelse af en yderligere pensionsordning, som vil være gældende parallelt med eksisterende ordninger.
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter	

retten	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1
Der foreslås indført en ny reguleringsordning for folketingsmedlemmernes grundvederlag. Den ny reguleringsordning vil indebære, at grundvederlaget for folketingsmedlemmer reguleres én gang årligt pr. 1. april med samme reguleringsprocent som ministres vederlag, jf. lov om vederlag og pension m.v. for ministre. Dette vil – under forudsætning af, at det af finansministeren samtidig fremsatte lovforslag om ændring af den lov vedtages – betyde, at folketingsmedlemmernes grundvederlag fremover reguleres med en reguleringsprocent fastsat som et uvægtet gennemsnit af lønudviklingen på henholdsvis det statslige arbejdsmarked og det kommunale og regionale arbejdsmarked. Det vil være finansministeren, der fastsætter reguleringsprocenten.

Den nye reguleringsordning foreslås givet virkning fra reguleringen den 1. april 2017, jf. lovforslagets § 2, stk. 2. Som konsekvens heraf foreslås grundvederlaget for folketingsmedlemmer fastsat i selve folketingsvalgloven til de kronebeløb, der gælder pr. 31. marts 2017.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, punkt 3.2.2.

Til nr. 2
Beløbsangivelserne for omkostningstillæg til henholdsvis folketingsmedlemmer valg i Danmark og folketingsmedlemmer valg på Færøerne eller i Grønland foreslås opdateret til oktober 2015-niveau.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, punkt 3.6.2.

Til nr. 3
Det foreslås præciseret, at beløbsangivelserne for omkostningstillæg er angivet i oktober 2015-niveau, og at de reguleres efter det samlede forbrugerprisindeks.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, punkt 3.6.2.

Til nr. 4
Mindsteperioden for eftervederlag til tidligere ordinære medlemmer af Folketinget – dvs. den periode, hvori et ordinært medlem af Folketinget som det mindste er berettiget til eftervederlag, hvis vedkommendes medlemskab ophører ved et

folketingsvalg eller vedkommende på grund af sygdom udtræder af Tinget – foreslås nedsat fra 12 måneder til 6 måneder.

Længsteperioden for eftervederlag vil fortsat være 24 måneder.

Som efter de gældende regler vil ret til eftervederlag blive optjent således, at der ydes eftervederlag i det antal måneder, der svarer til det halve af det hele antal måneder, den pågældende senest i en sammenhængende periode har været medlem af Folketinget eller medlem af Europa-Parlamentet. Ændringen vil således konkret få betydning for personer, der har været ordinære medlemmer af Folketinget i mindre end to år.

Den foreslåede ændring indebærer ingen ændring af ordningen efter folketingsvalglovens §109, stk. 4, hvorefter der i de første 12 måneder af et medlems eftervederlagsperiode ikke sker modregning for beløb op til 100.000 kr. (135.930 kr. i aktuelt beløb).

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, punkt 3.1.2.

Til nr. 5
Som konsekvens af, at reguleringen af det beløb, op til hvilket der ikke sker modregning i et folketingsmedlems eftervederlag i de første 12 måneder af eftervederlagsperioden, ved § 1, nr. 4, foreslås ændret, så det fremover reguleres på samme måde som grundvederlaget, foreslås det pågældende beløb fastsat i selve folketingsvalgloven til det kronebeløb, der gælder pr. 31. marts 2017.

Til nr. 6
Det beløb, som folketingsmedlemmerne optjener pr. år til afholdelse af udgifter til efteruddannelse m.v. i eftervederlagsperioden efter deres medlemskabs ophør, og det samlede maksimumbeløb herfor foreslås opdateret til oktober 2015-niveau.
Til nr. 7
Det foreslås præciseret, at beløbet, som folketingsmedlemmerne optjener pr. år til afholdelse af udgifter til efteruddannelse m.v. i eftervederlagsperioden efter deres medlemskabs ophør, og det samlede maksimumbeløb er angivet i oktober 2015-niveau, og at de reguleres efter det samlede forbrugerprisindeks.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, punkt 3.6.2.

Til nr. 8
Reguleringen af det beløb, op til hvilket der ikke sker modregning i et folketingsmedlems eftervederlag i de første 12 måneder af eftervederlagsperioden, foreslås ændret, så det fremover reguleres på samme

måde som grundvederlaget og dermed også på samme måde som selve eftervederlaget.

Beløbet reguleres i dag efter samme forbrugerprisregulering, som anvendes på godtgørelserne til folketingsmedlemmer for en supplerende bolig i Københavnsområdet og dobbelt husførelse, beløbet, der kan optjenes til dækning af udgifter til efteruddannelse i eftervederlagsperioden, og medlemmernes omkostningstillæg.

Til forskel fra disse beløb fremstår beløbet, som et tidligere folketingsmedlem i de første 12 måneder af sin eftervederlagsperiode kan oppebære i eftervederlag uden modregning, ikke som en ydelse, der er bestemt til at kompensere folketingsmedlemmerne for visse udgifter, men har en mere naturlig sammenhæng med selve eftervederlagsbeløbet. Derfor forekommer det også mest naturligt, at beløbet reguleres på samme måde som eftervederlaget, der igen følger medlemmernes grundvederlag.

Der henvises til § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil og til lovforslagets almindelige bemærkninger, punkt 3.2.2.

Til nr. 9
Der foreslås tillagt Folketingets fire tingsekretærer en særlig adgang til at få en bolig stillet vederlagsfrit til rådighed af Folketinget på linje med, hvad der gælder for Præsidiets medlemmer.

Med denne adgang vil tingsekretærerne have lettere ved at overnatte i København, også med kort varsel, og vil dermed bedre kunne påtage sig at fungere som formand under møderne i Folketingssalen, også på tidspunkter, hvor der er mulighed for, at møderne kan vare til sene eller vanskeligt forudsigelige tidspunkter. Dette kan bidrage til en øget fleksibilitet i planlægningen af Folketingets møder.

Det foreslås udtrykkelig bestemt, at tingsekretærerne kun får en bolig stillet til rådighed efter anmodning. Dette indebærer bl.a., at en tingsekretær, som modtager godtgørelse for en egen supplerende bolig i Københavnsområdet efter reglerne i folketingsvalglovens § 109 a, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, eller tidligere gældende regler, kan fortsætte hermed i overensstemmelse med de pågældende regler også efter lovens ikrafttræden ved blot at undlade at anmode om at få en medlemsbolig stillet til rådighed. Tilsvarende gælder naturligvis et folketingsmedlem i en tilsvarende boligmæssig situation, som måtte blive valgt til tingsekretær efter lovens ikrafttræden.

Den nye, særlige adgang vil i praksis kun udgøre en forskel for tingsekretærer, der har bopæl inden for det sjællandske område, idet folketingsmedlemmer uden

for Sjælland allerede efter gældende regler har adgang til at få stillet en medlemsbolig til rådighed.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 3.4.2. Med hensyn til godtgørelse for dobbelt husførelse henvises endvidere til lovforslagets § 1, nr. 14, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 10
Det beløb, som visse folketingsmedlemmer modtager i godtgørelse for en fast suppterende bolig i Københavnsområdet, foreslås opdateret til oktober 2015-niveau.

Til nr. 11
Det beløb, som visse folketingsmedlemmer modtager til dækning af udgifter i forbindelse med dobbelt husførelse, foreslås opdateret til oktober 2015-niveau.

Til nr. 12 og 13
Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 14.

Til nr. 14
Det foreslås, at en tingsekretær, som får stillet en bolig til rådighed efter den foreslåede nye regel i folketingsvalglovens § 109 a, stk. 1, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 9, modtager godtgørelse for udgifter i forbindelse med dobbelt husførelse, hvis vedkommende ellers ville være berettiget til at få en bolig stillet til rådighed efter reglen i lovens § 109 a, stk. 2, dvs. hvis vedkommende har bopæl uden for det sjællandske område. Det afgørende for, om en tingsekretær har adgang til godtgørelse for dobbelt husførelse, vil således være, om vedkommende opfylder betingelserne i § 109 a, stk. 2, om bopæl uden for det sjællandske område og dermed også ville være berettiget til at få stillet en bolig vederlagsfrit til rådighed, hvis vedkommende ikke var tingsekretær. En tingsekretær, som opfylder denne betingelse, men som undlader at anmode om at få en bolig stillet vederlagsfrit til rådighed efter den nye regel, fordi vedkommende allerede modtager godtgørelse for en egen supplerende bolig i Københavnsområdet, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 9, vil naturligvis heller ikke på grund af denne undladelse blive afskåret fra fortsat at modtage godtgørelse for dobbelt husførelse.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 3.4.2.

Til nr. 15
Folketingsvalglovens § 109 a, stk. 12, foreslås nyaffattet.

Bestemmelsen omhandler regulering af dels det beløb, som visse folketingsmedlemmer modtager i godtgørelse for en fast supplerende bolig i Københavnsområdet (boliggodtgørelse), dels det beløb, som visse

folketingsmedlemmer modtager til dækning af udgifter i forbindelse med dobbelt husførelse. Bestemmelsen foreskriver, at de pågældende beløb er angivet i oktober 1999-niveau og reguleres med samme procentvise ændring (1 decimal) som den procentvise ændring i det samlede forbrugerprisindeks henholdsvis forbrugerprisindeksets boligpost i forhold til juli 1999. De regulerede beløb afrundes til hele kroner. Reguleringer sker på grundlag af indeks for januar og juli for tidsrummene 1. april-30. september og 1. oktober-31. marts, og første regulering foretages pr. 1. april 2000.

I kraft af henvisninger er reglen også bestemmende for reguleringen af visse andre beløb i folketingsvalgloven i forbindelse med ydelser til folketingsmedlemmer og tidligere folketingsmedlemmer.

Den ændrede affattelse er for det første en konsekvens af, at beløbsangivelserne for boliggodtgørelse og beløb til dækning af udgifter til dobbelt husførelse opdateres til oktober 2015-niveau.

Samtidig præciseres med den ændrede affattelse, at det er boliggodtgørelsen, der reguleres med forbrugerprisindeksets boligpost, og beløbet til dækning af udgifter ved dobbelt husførelse, der reguleres med det samlede forbrugerprisindeks.

Den ændrede opdeling i punktummer i den ændrede affattelse gør det endvidere muligt at præcisere henvisningerne til bestemmelsen andre steder i folketingsvalgloven, så det entydigt fremgår om, et beløb skal reguleres med forbrugerprisindeksets boligpost eller med det samlede forbrugerprisindeks.

Til nr. 16
Egenpensionsalderen for folketingsmedlemmer foreslås ændret fra den til enhver tid gældende efterlønsalder, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., til den til enhver tid gældende folkepensionsalder, jf. § 1 a i lov om social pension.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 3.3.2. Med hensyn til overgangsbestemmelser henvises endvidere til lovforslagets § 2, stk. 4, og bemærkningerne hertil

Til nr. 17
Der er alene tale om en ændring af betegnelsen "Helbredsnævnet" til "Nævnet for Helbredsbedømmelser i Tjenestemandssager", som er nævnets navn ifølge tjenestemandspensionslovens § 31, stk. 2.

Til nr. 18

Der foreslås indført hjemmel til, at Udvalget for Forretningsordenen kan fastsætte regler om kriterier for bevilling af pension til tidligere folketingsmedlemmer før det tidspunkt, der følger af de almindelige regler, ved Præsidiets beslutning i ganske særlige tilfælde, hvor den pågældendes helbredsmæssige, økonomiske eller sociale forhold i øvrigt taler derfor, jf. folketingsvalglovens § 110, stk. 1, 3. pkt.

Bestemmelsen om bevilling af sådan pension i ganske særlige tilfælde er sjældent anvendt i praksis, og en ændring af ordningen indgår ikke i stemmeaftalen af 3. oktober 2016 eller i Vederlagskommissionens anbefalinger.

Præsidiet har imidlertid fundet det ønskeligt, hvis der fremover kan opnås en mere præcis afgrænsning af kriterierne for anvendelsen af bestemmelsen. Præsidiet har derfor anmodet om, at der medtages en bestemmelse som den foreslåede i lovforslaget.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 3.5.2.

Til nr. 19
I forbindelse med, at folketingspensionsalderen foreslås hævet til folkepensionsalderen, foreslås samtidig indført en bestemmelse om mulighed for førtidspensionering mod en livsvarig reduktion (førtidspensionsfradrag) i pensionen.

Den foreslåede model herfor svarer til det, som på tidspunktet for lovforslaget er gældende for tjenestemænd født den 1. januar 1959 eller senere, som ikke har en pligtig afgangsalder, jf. punkt 3.2.1. i Finansministeriets cirkulære nr. 9159 af 26. marts 2015 om førtidspensionsfradrag. Af principielle grunde er det fundet mest hensigtsmæssigt at foreslå de nødvendige bestemmelser optaget direkte i folketingsvalgloven frem for at foreslå, at der alene henvises til de til enhver tid gældende regler for tjenestemænd.

Det foreslåede indebærer, at der tidligst kan opnås førtidspensionering fra vedkommende medlems pensionsudbetalingsalder, jf. pensionsbeskatningslovens § 1 a. Reduktionen af pensionens størrelse (førtidspensionsfradraget) vil være større, jo kortere tid efter pensionsudbetalingsalderen – dvs. jo længere tid før folkepensionsalderen – det tidligere medlem vælger førtidspensionering. Den største reduktion vil ske ved pensionering under 1 år efter førtidspensionering, hvor fradraget er på 17 pct. Ved senere førtidspensionering vil fradraget falde efter en trappestigemodel.

Som konsekvens af forhøjelsen af folketingspensionsalderen til folkepensionsalderen vil 'under-folkepensionsalderstillægget efter folketingsvalglovens gældende § 110, stk. 3 – som ydes til egenpensionister, indtil de når folkepensionsalderen – på længere sigt kun være relevant for de

tidligere medlemmer, som benytter sig af muligheden for førtidspensionering. Bestemmelsen om 'under-folkepensionsalderstillæg' foreslås derfor indarbejdet i den nye bestemmelse om muligheden for førtidspensionering.

Det forudsættes, at de principper, som bestemmelsen om 'under-folkepensionsalderstillæg' er udtryk for, fortsat i almindelighed vil indgå ved fastsættelsen af størrelsen på pensioner, som ydes efter Præsidiets beslutning til tidligere folketingsmedlemmer i ganske særlige tilfælde, hvor den pågældendes helbredsmæssige, økonomiske eller sociale forhold i øvrigt taler derfor, jf. folketingsvalglovens § 110, stk. 1, 3. pkt.

Det foreslås, at folkepensionsalderstillægget ved udbetaling mindre end 2 år efter pensionsudbetalingsalderen nedsættes til det halve. Dette svarer til det, der gælder efter de nævnte bestemmelser for tjenestemænd.

Førtidspensionsfradraget vil skulle trækkes fra den samlede pension, der følger af de foreslåede § 110, stk. 3, 1. og 2. pkt., og de gældende stk. 1 og 2, dvs. inklusive 'under-folkepensionsalderstillægget', **så længe dette ydes.**

Kommenterede [LLa7]: Tjenestemands pensionister, der er gået på førtidspension skal livsvarigt 'bære' førtidspensionsfradrag beregnet af 'UFP-tillægget'

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, punkt 3.3.1. og 3.3.2.

Til nr. 20
Folketingsvalglovens ikrafttrædelses-, ændrings- og overgangsbestemmelser indeholder i § 126 f bestemmelser om omberegning af pensioner, der vil tilkomme medlemmer, der er udtrådt af Folketinget i perioden fra den 1. november 1969 til den 1. oktober 1986, eller vil tilkomme sådanne medlemmers efterlevende ægtefæller, herunder bl.a. om behandling af 'under-folkepensionsalderstillægget', jf. lovens § 110, stk. 3.

Som konsekvens af, at reglerne om 'under-folkepensionsalderstillægget' foreslås indarbejdet i andre regler ved lovforslagets § 1, nr. 12, hvilket igen er en konsekvens af, at ~~folketingspensionsalderen~~ **udbetalingstidspunkt for pensionen** foreslås hævet til folkepensionsalderen, foreslås henvisningerne i lovens § 126 f til den pågældende bestemmelse præciseret ved indsættelse af henvisninger to steder til den nuværende lovbekendtgørelse, lovbekendtgørelse nr. 416 af 12. maj 2016.

Der henvises i øvrigt til de foreslåede overgangsbestemmelser i lovforslagets § 2, stk. 4, og bemærkningerne hertil.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at lovforslaget skal træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Det foreslås i *stk. 2*, at regulering af grundvederlaget for folketingsmedlemmer og af beløbet, op til hvilket der ikke sker modregning i de første 12 måneder af et folketingsmedlems eftervederlagsperiode, efter § 108, stk. 2, 2. pkt., og § 109, stk. 4, 2. pkt., i lov om valg til Folketinget som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 1 og 8, skal ske første gang den 1. april 2017.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1 og 8, og til lovforslagets almindelige bemærkninger, punkt 3.2.2.

I *stk. 3* foreslås for det første, at lovforslagets § 1, nr. 4, om afkortning af mindsteperioden for tidligere folketingsmedlemmers eftervederlag skal have virkning for medlemmer, der vælges eller genvælges til Folketinget ved det førstkommende folketingsvalg efter lovens ikrafttræden eller senere. For medlemmer, der udtræder af Folketinget ved det førstkommende folketingsvalg efter lovens ikrafttræden eller tidligere, vil de hidtil gældende regler finde anvendelse.

Dette vil betyde, at afkortningen af mindsteperioden for eftervederlag kun vil gælde for medlemmer, der vælges eller genvælges til Folketinget ved det førstkommende folketingsvalg efter lovens ikrafttræden eller senere, og som derefter på et senere tidspunkt forlader Folketinget ved et folketingsvalg eller på grund af sygdom. For medlemmer, som forlader Folketinget ved det førstkommende folketingsvalg efter lovens ikrafttræden, eller som på grund af sygdom forlader Folketinget inden da, vil den hidtil gældende mindsteperiode for eftervederlag på 12 måneder finde anvendelse.

Der henvises herom til lovforslagets almindelige bemærkninger, punkt 3.1.2.

I *stk. 4* foreslås, at lovforslagets § 1, nr. 16 og 19, skal have virkning for udbetaling af egenpension optjent på grundlag af medlemsperioder fra den 1. april 2017. For udbetaling af egenpension optjent på grundlag af medlemsperioder til og med den 31. marts 2017 vil de hidtil gældende regler finde anvendelse.

Dette indebærer, at medlemmer, der måtte forlade Folketinget inden den 1. april 2017 ikke vil blive berørt af den højere pensionsalder. Andre tidligere medlemmer vil kunne få udbetalt pension optjent på grundlag af medlemsperioder før den 1. april 2017 fra det tidspunkt, der følger af de hidtil gældende regler, mens pension optjent på grundlag af medlemsperioder fra den 1. april 2017 først vil kunne udbetales fra folkepensionsalderen.

Særligt for tidligere medlemmer, som er berettiget til egenpension på grundlag af såvel medlemsperioder før som efter den 1. april 2017, og som måtte vælge at

benytte sig af muligheden for førtidspensionering med hensyn til den del af egenpensionen, som er optjent på grundlag af medlemsperioder efter den dato, foreslås, at der foretages førtidspensionsfradrag efter de foreslåede bestemmelser i folketingsvalglovens § 110, stk. 3 og 4, af den samlede pension allerede fra det første udbetalingstidspunkt. Endvidere foreslås, at bestemmelsen i det foreslåede § 110, stk. 3, 3. pkt., i lov om valg til Folketinget skal finde anvendelse i sådanne tilfælde. Dette indebærer, at et medlem, som mindre end 2 år efter sin pensionsudbetalingsalder benytter sig af den nævnte mulighed, vil få nedsat 'under-folkepensionsalderstillægget' til det halve.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 3.3.2.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering	*Lovforslaget*
	§ 1
	I lov om valg til Folketinget, jf. lovbekendtgørelse nr. 416 af 12. maj 2016, som ændret ved § 22 i lov nr. 628 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:
§ 108. — *Stk. 2.* Grundvederlaget udgør samme beløb som den til enhver tid gældende løn på skalatrin 51 (lønskalaen for statstjenestemænd). Grundvederlaget reguleres én gang årligt pr. 1. april med en reguleringsprocent, der beregnes på baggrund af lønudviklingen i lønramme 37-39 og løngrupperne 1-3.	**1.** *§ 108, stk. 2,* affattes således: "*Stk. 2.* Grundvederlaget udgør 638.351 kr. årligt (31. marts 2017-niveau). Grundvederlaget reguleres én gang årligt pr. 1. april med samme reguleringsprocent som ministres grundvederlag, jf. lov om vederlag og pension m.v. for ministre."
Stk. 3-5. —	
§ 109. — *Stk. 2.* Et ordinært medlem, hvis medlemskab ophører ved et folketingsvalg, eller som på grund af sygdom udtræder af Folketinget, oppebærer eftervederlag, der svarer til grundvederlag efter § 108, stk. 2, i det antal måneder, der svarer til det halve af det hele antal måneder, den pågældende senest i en sammenhængende periode har været medlem af Folketinget eller medlem af Europa-Parlamentet. En	**2.** I *§ 109, stk. 2, 4. pkt.,* ændres "12 måneder" til: "6 måneder".

medlemsperiode, hvor den pågældende samtidig har været medlem af Folketinget og Europa-Parlamentet, medregnes kun én gang. For at en medlemsperiode i Europa-Parlamentet kan indgå i beregningen af eftervederlagsperioden, skal medlemskabet ligge umiddelbart forud for folketingsperioden. Eftervederlaget ydes mindst i 12 måneder og højest i 24 måneder. Et midlertidigt medlem, der er indtrådt som følge af et medlems orlov, oppebærer efter sin udtræden i forbindelse med folketingsvalg, sygdom eller det ordinære medlems tilbagevenden eftervederlag i det halve af orlovsperiodens hele antal måneder, såfremt orlovsperioden er sammenhængende og udgør mindst 6 måneder.

Stk. 3. —

Stk. 4. I de første 12 måneder af et medlems eftervederlagsperiode sker der dog ikke modregning for indtægter op til 100.000 kr. Beløbet reguleres efter § 109 a, stk. 12.

Stk. 5-15. —

3. I *§ 109, stk. 4, 1. pkt.*, ændres "100.000 kr." til: "135.930 kr. (31. marts 2017-niveau)".

4. I *§ 109, stk. 4, 2. pkt.* ændres "efter § 109 a, stk. 12" til: "på samme måde som grundvederlaget, jf. § 108, stk. 2, 2. pkt."

§ 109 a. Folketinget stiller vederlagsfrit en bolig til rådighed for hvert medlem af Folketingets Præsidium.

Stk. 2-4. —

Stk. 5. Der udbetales uden dokumentation 20.000 kr. pr. år til

5. I *§ 109 a, stk. 1,* indsættes som *2. pkt.*:
"Endvidere stiller Folketinget efter anmodning vederlagsfrit en bolig til rådighed for hver tingsekretær."

dækning af udgifter i forbindelse med dobbelt husførelse til
1) et ordinært medlem, som får stillet en bolig til rådighed efter stk. 2,
2) et ordinært medlem, som har bopæl uden for det sjællandske område, og som i Københavnsområdet råder over en bolig, som anvendes som supplerende bolig af medlemmet, uanset om medlemmet modtager godtgørelse efter stk. 3, 2.-4. pkt., og stk. 4 for den supplerende bolig, og
3) et medlem af Folketingets Præsidium, hvis den pågældende ville være berettiget til en bolig efter stk. 2, såfremt vedkommende ikke var medlem af Præsidiet.

Stk. 6-14. ---

6. I *§ 109 a, stk. 5, nr. 2,* ændres "supplerende bolig, og" til: "supplerende bolig,".

7. I *§ 109 a, stk. 5, nr. 3,* ændres "Præsidiet." til: "Præsidiet, og".

8. I *§ 109 a, stk. 5,* indsættes som *nr. 4:*
"4) en tingsekretær, som får stillet en bolig til rådighed efter stk. 1, 2. pkt., hvis vedkommende ellers ville være berettiget til en bolig efter stk. 2."

§ 110. Et folketingsmedlem er berettiget til egenpension, når medlemmet i én eller flere perioder har været medlem af Folketinget i mindst 1 år. Pensionen ydes fra udløbet af det tidsrum, for hvilket der er udbetalt grundvederlag, såfremt den pågældende på dette tidspunkt har nået efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og ellers fra den dag, da medlemmet opnår denne alder. I ganske særlige tilfælde, hvor den pågældendes helbredsmæssige, økonomiske eller sociale forhold i øvrigt taler derfor, kan der dog ved beslutning af Folketingets præsidium bevilges et tidligere medlem, der ikke har nået

9. I *§ 110, stk. 1,* ændres to steder "efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v." til: "folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension".

10. I *§ 110, stk. 1, 4. pkt.,* ændres "Helbredsnævnet" til: "Nævnet for Helbredsbedømmelser i Tjenestemandssager".

11. I *§ 110, stk. 1,* indsættes som *5. pkt.:*
"Udvalget for Forretningsordenen kan fastsætte regler om kriterier for bevilling af pension efter 3. pkt.

efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., en pension, hvis størrelse fastsættes i det enkelte tilfælde. Til brug for beslutninger efter 3. pkt. kan Folketingets formand indhente en udtalelse fra Helbredsnævnet om det tidligere medlems tab af erhvervsevne på grund af helbredsmæssige forhold.

Stk. 2. —

Stk. 3. Til egenpensionister ydes, indtil den pågældende når folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, et tillæg, der for hvert medlemsår udgør 1/20 af det i tjenestemandspensionslovens § 6, stk. 3, til enhver tid gældende tillæg.

12. *§ 110, stk. 3,* ophæves. Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

Stk. 4. —

§ 126 f. —

Stk. 2. Ved omberegningen fastsættes de i § 110, stk. 3, og § 111, stk. 4, nævnte tillæg i forhold til 1/25 for hvert medlemsår af det i tjenestemandspensionslovens § 6, stk. 3, til enhver tid gældende tillæg. Indplaceringen af pensionen ekskl. tillæg efter § 110, stk. 3, eller § 111, stk. 4, sker på det skalatrin, der ligger nærmest under denne beregnede pension, og forskellen udlignes med et personligt tillæg.

13. I *§ 126 f, stk. 2,* indsættes to steder efter "§ 110, stk. 3,": "jf. lovbekendtgørelse nr. 416 af 12. maj 2016,".

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Regulering af grundvederlaget for folketingsmedlemmer og af beløbet, op til hvilket der ikke sker modregning i de første 12 måneder af et folketingsmedlems eftervederlagsperiode, efter § 108, stk. 2, 2. pkt., og § 109, stk. 4, 2. pkt., i lov om valg til Folketinget som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1 og 4, sker første gang den 1. april 2017.
Stk. 3. § 1, nr. 2, har virkning for medlemmer, der vælges eller genvælges til Folketinget ved det førstkommende folketingsvalg efter lovens ikrafttræden eller senere. For medlemmer, der udtræder af Folketinget ved det førstkommende folketingsvalg efter lovens ikrafttræden eller tidligere, finder de hidtil gældende regler anvendelse.
Stk. 4. § 1, nr. 9 og 12, har virkning for udbetaling af egenpension optjent på grundlag af medlemsperioder fra den 1. april 2017. For udbetaling af egenpension optjent på grundlag af medlemsperioder til og med den 31. marts 2017 finder de hidtil gældende regler anvendelse.